

decă vă rog să nu mă învinovați tot pe mine dacă voi face ca povestirea mea să dureze chiar și cinci ore.

D. Președinte: Rog pe D-nul Morțun să nu ne amenințe cu asemenea catastrofă, căci noi căutăm a menține liniște spre a putea D-sa să vorbească.

D. V. G. Morțun: Îmi pare bine că amenințarea mea face D-lui președinte efectul unei catastrofe, căci ast-feliu nădăduese că voi putea vorbi în liniște.

D. Președinte: Eu am făcut liniște.

D. V. G. Morțun: În curtea Mitropoliei mulțimea manifestantă a fost în perfectă liniște, până pe la oarele unu, unu și jumătate. Nici o aprobare simpatică ori antipatică nu întovărășea sosirea deputaților opozanți ori guvernamentali nici a miniștrilor. Chiar și sosirea D-lui Carp nu a dat loc la nici o tulburare. Agitațiunea mulțimei nu a început decât după sosirea D-lui Triandafil, fostul primar al Capitalei. D-sa vine la Camera în trăsura deschisă și găsește de cuvânt să se ridice în picioare în trăsura și să țină un adevărat discurs, un discurs în toată regula și nu are nici ghâbia de a liniști mulțimea, să o asigure că dreptate i se va face ori că va căta să cerceteze, să se lumineze; nu, din potrivă îi spune cu sfrontare că guvernul nu va retrage legea și că ea se va vota. Din mulțime atunci se ridică glasuri cerind amânarea discuțiunii, D-lui Triandafil răspunde că nu se poate amâna. Atunci numai, mulțimea a început să se agite și să dea semne de dezaprobare.

Ma! mult încă: un ministru, cunoscut pentru disprețul ce afișează și are pentru clasa muncitoare, D. Carp, deschide o fereastră și intră în vorbă cu manifestații deja nemulțumiți de cuvântarea D-lui Triandafil, D. Carp face zeflemele și le spune și el că legea nu se va retrage, ba chiar la urmă, atunci când închide fereastra, pentru că lumea începuse a-l lua la trei parale, se zice că ar fi dat cu tifa mulțimei. Și vă mai mirați, D-le Carp și D-v. D-lor deputați, că apoi de vale de Mitropolie D. Carp a fost huiduit de mulțime, atunci când ieșea de la Camera?

Dacă sunteți oameni cu judecată și veți sta numai un minut să chibzuți în minte D-v. veți zice cu toții ca și mine că în această împrejurare atât D. Carp cât și D. Triandafil au fost lipsiți de prudență și că au dat dovadă de o mare lipsă de tact.

De lipsă de tact în această ocaziune, trebuie învinovați și guvernul și toată majoritatea. Da! De ce ați lăsat ca lucrurile să ajungă aci, și nu ați cătat să domoliți din vreme populațiunea pe care ziceți că a întărit-o partidul liberal prin intrările ce le-a ținut, iar nu D-v. prin legea ce ați propus? Când ați văzut că partidul liberal face intrări de protestare contra legii maximumului și că înțartă lumea înșelând-o prin afirmațiunile și învinuirile ce le facea la acele intrări, — după cum ziceți astăzi, ca să vă spălăți de răspunderea zilei de ieri, — de ce nu ați provocat și D-v. alte intrări la care să chemați populațiunea înșelată și să o luminați? De ce? (aplaude). A fost nepăsare ori dispreț din partea D-v. pentru păreri și față cu protestările mulțimei! Da, D-v. nu înțelegeți intrările publice de cât pe vremea de alegeri și atunci în număr mic, numai de ochii lumii și ca să vă faceți față, ca să masați intru cât-vă rușinoasele ingerinți pe care le săvârșiți în vreme de alegeri (aplaude din partea minorității).

D. Președinte. Acum că D. Morțun și-a vărsat focul îl rog să intre în ceștiunea personală.

D. V. G. Morțun. Am intrat de mult în ceștiunea personală D-le președinte. D. Marghiloman a zis că doi deputați din opoziție cari stăteau pe scara Camerei au provocat prin atitudinea lor mulțimea la scandal. Unul din acei doi deputați sunt eu, celalalt e D. Nicolaescu. Atunci când D. ministru al justiției vine cu atata ușurință și mă învinovățește, mă cred dator a limpezi și a face lumină asupra tot ce am făcut în acea zi pentru ca să nu-i dau loc D-sale să vie mâine cu rapoarte de ale agenților secreți să-mi aducă cine știe ce alte învinuiri. Deci urmez cu înșirarea faptelor. D. Nicolaescu vorbea cu un domn, pe care nu-l cunosc, când se apropie comandantul de sergenți Solomonescu care îl apostrofa în chip violent și-i pruzne mâna în piept. Indignat de această obrușenie atâtea cât și D. Dobrescu Prahova, frații Lecca, ne-am repezit de pe treptele Camerei în ajutorul D-lui Nicolaescu, ne-am văzut însă imediat înconjurați de o droie de agenți care mai de care mai obraznici și mai amenințatori. Sosirea D-lui D. Moruzi, îi astămpără căci se vede că D-sa îi cunoștea și le iera teamă să nu o pățească, având puțința de a le ști numele.

Mulțimea deveni mai agitată văzând îndrăzneala poliției însă nici o încercare nu mai urmă. Mai mulți deputați din opoziție stăteau la ușa Camerei alăturarea cu D-nii procurori Parascivescu și Rahivan. Dar de îndată ce se deschise ședința și deputații intrară în Cameră, afară începură bătăile.

Am venit în Cameră și am spus la mai mulți deputați liberali că rău fac, că comit o greșală neertată stînd în Cameră în vreme ce afară poliția și face ris de oamenii cari i-au ascultat și urmat. Le am zis: de ce nu lăsați trei, patru din D-v. să stea aici, să ia parte la desbateri, iar ceilalți să ieșii pe afară, căci stînd în curtea mitropoliei s'ar preveni bătăile și mișelile ce se comit? Nu m'au ascultat și cred că rău au făcut, căci era de

datoria lor să facă totul pentru a apăra pe cei ce-i ascultase.

Iată acum, D-lor, cum se făceau arestările: agenții polițienesci se apropiau de mulțimea care sta în dosul unui sercompact de sergenți și înșfăcău pe câte unul din rîndul întîi, apoi pe acest om săreau imediat câte doi sergenți, ori doi agenți și atunci fiind în mîna lor ținut puternic, cu desăvârșire neînstrare de ale scăpării ori de a se apăra, căci erau trei contra unul singur om, în chipul cel mai barbar și mai mișelesc începeau a curge pe capul lui pumni și lovituri de bețe. (aplaude din minoritate). De sigur că aceasta ie cea mai mare și mai scârboasă mișelie (aplaude).

Pe de altă parte, pot afirma pe cuvîntul de cinste — și spun aceasta cu mirare și jale — că mulțimea sta nepăsătoare și nu căta să scape pe nici unul din cei arestați și maltratați în chip așa de mișelose.

Dar iată, D-lor, un fapt de o gravitate mult mai mare și care ne arată halul în care au ajuns instituțiile menite să ne garanteze libertățile noastre, fapt care ne explică îndrăzneala și sîlbăticia agenților polițienesci, căci li se dedea pildă de către însuși prim-procurorul, de D. Parascivescu. Da, d-sa nu numai că a arestat cu mâna sa o sumă de oameni, dar în același timp ca cel mai de pe urmă agent polițienesc îi lua la bătaie. Și aceasta o făcea, unde? Aci în curtea Mitropoliei, înaintea Camerei, sub ochii noștri, fără grijă nici teamă de a fi văzut de noi.

Afirm aceasta pe cinste și mă declar gata să le și dovedesc. (Aplause din minoritate).

Cum am văzut toate acestea? Iată cum: Pe când ieri în Cameră se discuta legea maximumului, eu mă preumblam pe la bufet, pe la ferestrele vestimentarului, pe la sala de așteptare, pentru a-mi da seamă de tot ce se petrecea afară în curtea Mitropoliei, hotărât fiind să viu să denunț aci înaintea țării spre rușinea vremii în care trăim, a guvernului care le îngăduie și acelor cari le făptuiesc toate mișelile sîlbătici care le am văzut. (Aplause. Interupereri).

La orele 3 și jumătate am ieșit în curtea Mitropoliei, cu totul liberată de mulțime dar plină de agenți polițienesci cari se odihneau după isprăvile săvârșite. Mă găteam să plec când D-l. ministru Ojănescu deschise o fereastră, mi făcu semn și începu să vorbească cu mine, cu D. Anton Bacalbașa și cu prefectul de poliție D. Rasty. Am stat de vorbă timp de 20 minute în care D-l. colonel Rasty a avut îndrăzneala să susție că în curtea Mitropoliei nu se bătuse de loc, și că ie gata să dea 1000 de lei celui care a văzut dându-se o palmă, afirmare la care prietenul meu Bacalbașa răspunde că ar ajunge imediat milionar, dacă D-l. Rasty s'ar ținea de cuvînt.

În vremea aceia D. Carp se suise în trăsura și plecase. De-odată auzim în afară de curtea Mitropoliei zgomotul puțin simpaticele manifestații care i s'a făcut, alaiului cu care a fost primit și pe care eu unul îl găsesc foarte logic și natural, căci era o consecință firească la care trebuia să se aștepte în urma zeflemelelor și provocărilor adresate de D-sa mulțimei (Aplause în minoritate).

D. Președinte. D-le Morțun, v'am atras atențiunea că asupra fondului discuțiunii s'a închis, vă rog dar veniți la ceștiunea personală. Știți că veți ținea seamă de observațiunile amicale ce biuroul vă face.

D. V. G. Morțun. Prea bine, D-le președinte, însă v'am mai spus că pentru a limpezi ceștiunea personală sunt nevoit să spun tot ce am văzut și făcut ieri, trebuie să spun tot ce știți.

Cînd am ieșit din curtea Mitropoliei, am văzut cum cordonul de sergenți și agenți polițienesci începuse să împingă la vale, de pe amendouă malurile dealului, mulțimea care se retrăgea în foarte bună ordine. Nu iera din partea mulțimei nici o umbră de atac, de rezistență ori de violență.

Cînd veți ieși, cei ce vor bine voi, vor putea observa, că în partea dreaptă cum te scobori de la Mitropolie, se face o scară repede care duce în vale la o secție polițienescă. La capătul din deal al acestei scări ierau așezați agenții polițienesci cari înșfăcău, la întimplare, din manifestații cari treceau, și i rezezeau de vale pe scară, din agent în agent și din pumn în pumn. Cei bătuți și arestați nu ierau nici mai violenți, nici se împotriveauă mai mult ca toți ceilalți, nu; dar lor le trebuia să facă un număr oare-care de arestări, să bată întru vederea tuturor pe cîți-va, ca ast-feliu să îngrozească mulțimea și să i taie pofta de-a mai ridica altă dată nasul și glasul. Și apoi le mai trebuia acestor oameni fără cuget și simțire să aibă cu ce se lăuda înaintea mai marilor lor. Printre cei care ierau mai sîlbatici și mai fără inimă, cari maltratau oamenii cu mai mare cruzime, am văzut pe unul nalt și spătos, acesta iera sub-comisarul pe care-l jeleşe D-l Marghiloman, acesta iera Cătănă; (Aplause din minoritate). Dar voiți spune mai încolo, cînd și cum a fost rănit.

De vale, pe piața Bibescu-Vodă, mulțimea se împărțise în grupe și pot zice că nu erau grupe mai mari de 10 sau mult 12 persoane. Lumea se pornea încet spre casă, atât curiosii cât și manifestații. Dar excesul de zel al șleahței polițienesci făcu ca lucrurile să iea din nou proporții mari. Văzînd lumea împărțiată și gîsînd că nu arestase destulă lume, agenții secreți se amestecă printre grupuri și se reped ca să mai facă alte arestări. Atunci, lucru lesne de înțeles, fiecare văzîndu-se atacat fără vină și văzînd că agenții cătă să i aresteze și să i mal-

trateze degeaba, încep să se apere de agenții polițienesci. În patru rînduri droaie polițienescă, care se năpustea ca nebună, a fost respinsă de o grindină de pietre și huiduită de mulțimea care se strîngea din nou în urma acestor neghioabe provocări polițienesci.

Cine a putut să vadă panica grozavă, frica nebună a agenților secreți, cînd au fost luați pe goană, acela nu l'a mai rămas de sigur umbră de bună voință pentru această scârboasă meserie! A putut să vadă că acești ordinari și sîlbatici bătași, care cu un minut înainte făceau pe grozavii și pe viteji, ierau cu totul lipsiți de curagiu, de îndată ce li se pune în cale o primejdie cît de mică. Da, ei au dat dovadă de mișelie și atunci cînd băteau oamenii care nu se puteau apăra, sîrînd trei pe unul, și atunci cînd o ștergeau la fugă după ce atacă pe oamenii cari stăteau departe și nu făceau decât să privească (Aplause din minoritate).

După ce sergenții și agenții polițienesci au fost respinși, gendarmii călări care venise până la jumătatea văiei, porniră, nu la pas după cum are îndrăzneala să spuie D. Marghiloman ci în goană nebună, printre grupurile din piața Bibescu-Vodă. Afirm că acolo nu era atunci procuror și că nu s'a făcut cele trei somații.

Vă întreb acum pe D-v. care făceați gură acum căți-va ani că la 15 Martie 1888 se șarjase mulțimea fără să se fi făcut cele trei somații, făcuto-le-ați acum? Nu!

Dar totuși este o deosebire. Dacă la 15 Martie nu s'a făcut în chip reglementar somațiile înainte de a se face șarje în mulțime, dacă nu s'a sunat din trompetă și nu s'a bătut doba, după cum cere legea, totuși afirm, eu care atunci ca și acum am stat într'una la fața locului, că procurorii se întrepuneau într'una, cătău să împărștie mulțimea și o somați să se îndepărteze. Făcuto-ați și D-v. măcar atata cât s'a făcut atunci? Afirm că nu! Ci fără nici un fel de intervenire din partea procurorilor, jandarmeria călare s'a năpustit, cum ziceam mai adîncioarea, în goană nebună, asupra mulțimei. Dar în așa goană și cum am văzut cum de s'au putut ținea cail în picioare pe pavagii și cum de nu-și au rupt cu toții capul (aplaude din minoritate). Acestea se petreceau pe la orele 5.

Mulțimea alungată și de aci se depărta, trecînd mai toată peste punte, între hale. Drept e că la hală iera lume multă, dar nu făcea nici o manifestare, nici un act de violență. Dincoace de punte, pe chei, la colțul din fața spitalului Brăncovenesc, numai câte-va grupuri cu totul liniștite. Atunci sub-comisarul Cătănă cu căți-va agenți atacă un mic grup, voină să mai facă arestări, pune mâna pe un om mai cu inimă și care pe semne era înconjurat de prietenii ori de rude și se începe o încercare, o învîlmășeală din care sub-comisarul, care după cum am arătat mai sus iera cel mai violent și mai brutal, a ieșit cu capul spart. Drept e că ast sub-comisar era bătut rîu și că a fost dus la spital într'o stare deplorabilă.

D-nii Catargiu și Marghiloman ne-au susținut aci că dintre manifestații nici unul nu a fost rănit ori cu capul spart. Aceasta nu este exact. Eu unul am văzut peste 10 oameni cu fața sîngerîndă de loviturile primite și între alții pot cita cărușul Gheorghe Ghiu care șade în dealul Spirei, soseaua Craiovei, la Ion Chirigiu. Acesta a fost tăiat cu sabia de un ofițer de gendarmi și apoi călcat în picioarele cailor. Dacă nu am luat adresele tuturor celor pe care i-am văzut plini de sînge, aceasta e că nu aș mai fi putut vedea nimica, că așa fi fost înconjurat de bătașii polițienesci și ciomăgit cum am fost la 15 Martie 1888 în piața Teatrului.

Agenții provocatori mișeau prin grupuri îndemnînd oamenii să atace poliția, doar ar putea provoca învîlmășeli și face noi arestări. Față la asemenea provocări au fost odată și D-nii deputați Căton și Ioan Lecca, A. Delimarcu și N. Albu. Ierau pe cheiul de dincoace, cînd un agent polițienesc pe care l'văzusem în mai multe rînduri arestînd și bătînd se bagă în un grup și începu a zberia: „D-lor deputați, puneți vă înaintea noastră! Veniți cu poporul! haideti să mergem înainte!” Inmediat am spus D-lor Albu și Căton Lecca că așa era un agent polițienesc care căta să provoace scandal și încercări și toți domnii deputați cari ierau acolo au rugat mulțimea să se liniștească asigurînd-o că a doua zi în Cameră ei vor protesta și vor cere seamă guvernului de mișelile făptuite.

După ce s'a limpezit cu totul și acolo și nu mai era mai nimeni dincoace de punte, am trecut de cealaltă parte a gării, unde am văzut un cal mort, lungit și lume în jurul lui rîzînd și privind din depărtare la cele ce se petreceau în spre Cameră, unde mișeau agenții polițienesci și se odihneau gendarmii călări.

De trei ori gendarmii călări au făcut aci șarje fără ca ele să fi fost pricinuite de vre-o provocare din partea mulțimei. Vă afirm pe cinste că poporul nu provoca și că era foarte liniștit. Dar îndată ce se vedea atacată, mulțimea se irita și afară de huiduie, rezista și svirlea cu pietre. Apoi le veni în minte, ca să se ocrească în potruia unui atac din partea gendarmeriei, să tragă vagonetele de gunoaie înaintea podului, ca ei să privească mai în liniște din dosul lor. Dar ca dovadă că mulțimea era liniștită, e că un sergent de oraș care văzînd din partea cealaltă a gării cum se împingeau

vagonetele veni să i oprească de a face această baricadă, a fost luat fără o înjurătură, fără o lovitură și închis în o pivniță a halei.

Ultimul atac al gendarmilor, atunci cînd trecea ministrii pe cheiul drept al gării, a pricinuit ploaie de pietre care a curs asupra D-lui Catargiu și a celor cari îl întovărășeau. Până nu s'a făcut ceea șarjă, mulțimea nu a aruncat cu pietre, nici nu a huiduit.

Am uitat să spun că atît eu cît și alți prieteni de al mei am văzut pe prefectul de poliție, pe D. colonel Rasty scoțînd sabia furios și amenințînd pe un om a restat care protesta și zicea că nu a făcut nimic: „Taci că i-o bag în pîntece, dacă m'ai faci gâlăgie!”

Ca încheiere voi zice că adevărații vinovați a celor întemplate ieri sunt toți aceia cari ca D-l Triandafil și Carp, nu au știut să și chibzuiască nici cuvintele, nici faptele lor, vinovați acei funcționari superiori cari ca D-l prefect Rasty și primul procuror Parascivescu, au încurajat la maltratare și sîlbăticii pe agenții polițienesci, căci acestora li s'a n'doit îndrăzneala văzînd pe însuși D-l Parascivescu, pe primul procuror schimbat în bătauș, chiar înaintea Camerei deputaților, și pe prefectul de poliție, pe D-l colonel Rasty, rîstîndu-se și amenințînd su sabia (Aplause din minoritate).

Ați putut vedea la ieșirea de la Cameră, în strada Carol, departe de aci, unde era lume curioasă strînsă, care nu făcea decât să privească, o stradă plină de prăvălii, în care treceau femeii și copiii, în ce goană nebună veneau gendarmii atunci cînd au fost opriți de prefectul D. Rasty. Ierați și D-v. acolo D-le Marghiloman, și ca dovadă că v'am văzut, vă amintesc că ați vorbit cu locotenentul Socec. Și acum mai puteți spune și susține că gendarmii au mers numai la pas? (Aplause din minoritate).

Fiind că e vorba de D. Marghiloman, țin să mai dau o desmîntire ziselor sale. D-l Marghiloman a afirmat că la 14 și 15 Martie nu a eșit în stradă, că nu a luat partea la manifestațiile ce s'au făcut. Să și aducă aminte D-l Marghiloman că eram în fața bisericii Crețulescu, din calea Victoriei, alături de piața Teatrului cînd apucîndu-mă de braț mi-a zis în franțuzește „Vino Morțune, hai să mergem la palat!” Și i am răspuns: duceți-vă D-v. „eu ca socialist nu am ce căta la palat... „cel puțin acum de odată!” (laritate).

D. Al. Marghiloman, ministrul Justiției. Dați-mi voie să vă reamintesc: că te ai urcat pe o treaptă și ziceai poporului că acestea sunt afaceri boeresti...

D. V. G. Morțun. Adevărat, așa este. Dar aceasta nu e o dovadă mai mult că în acele zile luați parte în stradă, la mișcare a populațiunii bucureștene? (Aplause din minoritate.)

Adevărat ie, că am luat cuvîntul și că am vorbit, nu de pe o treaptă ci din o trăsura pe care o împinse acolo înaintea trupel care oprea trecerea spre palat, căți-va tineri conușai, din cari doi acum sunt colegii noștri în această cameră. Ie adevărat că am spus atunci poporului muncitor cea ce i spuneam și Dumnică trecută la intrarea cărușailor din sala „Amicitia”, cea ce le am spus în tot-de-una:

„Ce cătați voi muncitori aci? Cătați „ușurarea nevoilor voastre și a greutăților „sub care zaceți zdobiți? Dar acestea nu „se capătă prin schimbarea unui guvern, „prin înlocuirea unor boieri prin alți boieri, „astea le veți căpăta numai în ziua cînd „veți putea înlocui voi înșivă, muncito- „rimea unită și luminată, pe boierimea „de ori-ce partid. Până atunci uniți-vă „și iară uniți-vă, muncitori cu muncitori „și breasla cu breasla și lăsați pe boieri „să se sfîdească între ei. Nu veți ameste- „cați în certele lor, căci toate, tot în „capul vostru se sparg, căci orfani rămîn „tot copiii voștri, vădane și fără sprijin „rămîn tot femeile voastre!”

Eu am ramas același și spun azi ce spuneam și atunci; dar D-ta D-le Marghiloman păstrata-i aceleași păreri? La 14—15 Martie 1888 fiind-că resoala îi venea la socoteală căci te aducea la putere, cei ce o făceau ierau bunii patrioți cetățeni demni de stima D-tale, dar acum la 5 Aprilie 1893 fiind-că poți cădea de la putere din pricină că se ridică lumea toată în potruia legii pe care vroieți s'o împuneți țerei, cei ce vin să și manifesteze păreri lor aceștia sunt hăimanale, derbedei și bețivi.

Bețiv și haimana la D-v. e tot omul care nu poartă surtoc și joben ca D-v. atunci cînd îndrăznește să și spuie voința sa, să și ceară dreptul său. Și nu veți gîndiți că nu ați avea nici independență, nici regat, nici fală de a fi luat Plevna, dacă nu ar fi fost această muncitorime care a știut în tot dea-una să se jertfească fără folos pentru ea. Da i se cade din partea D-v. batjocurile ce i le aruncați mereu acestui popor, căci a fost fără prevederi și judecată atunci cînd s'a potrivit îndemnuirilor, fîgăduelilor și frazelor goale cu care l' momiți.

Răspunderea zilei de ieri cade mai întîi asupra guvernului care a îngăduit agenților polițienesci să se poarte mișelește și să maltrateze o populațiune pacinică, dar cade și asupra membrilor din opoziția liberală care trebuiau să stea afară și să împedice prin prezența lor a cele mișelii. Vreînd ne vreînd, va rămăne în mintea acelei mulțimi credința că ați sfătuit-o să vie să manifesteze în potruia acestor legi, că ați adus-o aci și apoi ați

lăsat-o pe mâna sbirilor polițienesci ca să și facă ris și batjocură de densa.

Am auzit cu urechile mele zicîndu se printre cei care ierau ieri seară la hală: „Ne-au adus aicea și ne-au dat pe mina „poliției! De ce n'au venit cu noi? De „altă dată nu ne mai prinde! S'ar cădea „să i o facem și D-lui Fleva!” (Aplause din majoritate). Spun aceste lucruri, cu părere de rău, căci ele pot avea binevoitoare guvernului pentru care nu am umbră de dragoste. Dar le spun, ast-feliu cum le-am auzit, pentru că trebuie să se sfîrșească odată cu acest obicei de a ve răsturna unii pe alții prin sprijenul și prin singele muncitorimei pe care a doua zi după ce puneți mina pe frinele puterii o dați uitării și o lăsați tot în părăsire și nevoie.

PRIMĂVĂRATECE

I

Eri te mînași pe mine
Pe nimic, chiar în desert,
Mai apoi mi-ai zis duioasă:
Dă-mi o gură și te ert!

Dă, iubit-o, nu-mi prea place,
Mai ales mânia ta;
Dar aș vrea să te mai mîni
Să te pot iar săruta....

II

Stînd pe-o bancă în grădina
Un șagalnic fluturaș
Năzuia la sinu-ți, dragă,
Iară tu vedeam că-l lași.

Ce fericie era dînsul
N'am cuvinte cum să-ți spu...
Și cât n'ași fi dat atunci
Ca să fiu în locul lui!

III

Ce îți horbota în poală
Și zîmbind la ea privești?
Cînd amorul te frămătă
Îți mai vine se n'pletești?..

Ce șireată ești, copilo,
Dacă n'șel așa ușor:
Tu îți horbota în poală
Și citești scrisori de-amor!...

IV

Spun vrăjmașii mei, iubit'o,
Că s'amorezat de-o stea
Și că n'noptile senine
Eu vorbesc ades' cu ea.

Iar vrăjmașele, de ciudă
Că nu vrea să le iubesc,
Spun de mine tot ce poate
Spune neamul femeesc...

Vrăjmașit e fie-care,
Spue dară câte-or vrea;
Iar de-i drept c'o stea mi-i dragă,
Apoi tu ești steaua mea.

Lasl — Aprilie, 1893. Virgiliu N. Cișman,

PODUL DE PESTE DUNARE

La stabilirea de comunicațiune în România peste Dunăre, prin un pod pentru Calea ferată Pesteți-Cernavoda, chestiunea sistemului și a tipului de aplicat, a fost de însemnătate considerabilă, sub vederile tehnice-constructive, căci după felul combinațiunii de adaptat și cheltuiala putea varia nu numai cu căte va sute de mii de lei, dar chiar cu milioane.

Fiind ast-fel, podul admis, fix, cu suprastructură metalică (oțel) după tipul mixt, în parte grinzi-arcuri întoarcere tenzorii cu extremități console și parte grinzi-arcuri presorii cu rezam unele și altele de sistemul grinzii armate dublu, cum este în execuțiune la Cernavoda, prezintă un interes cu totul deosebit, dacă nu cu privire la cost, care este o consecință de convenire, dar mai mult cu privire la partea tehnică, care nu prea este în totul satisfăcătoare, fiind că nu par a fi fost tocmai riguros discutate și motivate toate dispozițiunile date: așa că dacă i s'a acordat preferință pentru execuțiune cu înlăturarea diferitelor proiecte de la concursul internațional, aceasta n'a putut fi de cât sub alte considerente (?) iar nici cum sub aceea de un adevărat succes și noutate de lucrare de artă, pentru că prin formă nu se îmbunătățește confînîutul, ci e tot sistemul cu defectele vechi a felului conceperii, după cum se urmează și execuțiunea care lasă a fi vădută neconsiderarea principului („préférence à donner aux pontes à simple cloison”) a da preferință grinzilor cu o singură armatură la construirea de poduri, față cu constatările nesatisfăcătoare de la toate podurile (à double cloison) cu două armaturi precum sunt podurile de Bredau, d'Arles, Mezzana Corti, ect. Și iată pentru cari motive:

1) Este învederată, de foarte mult timp încă, imposibilitatea de a face să lucreze de o potrivă și în același moment, două grinzi armate (indiferent forma) paralele, ce se află la una și aceeași parte a unui tren în trecere, pentru că grinda armată cea mai apropiată de greutate, adică armatura interioară de la cadrul, va primi tot-d'una mai întai impresiunea violentă și repede a trenului în trecere, așa că înainte ca o lovitură să aibă timp a fi transmisă integral (prin îmbinările sau legăturile tot-d'una nesuficiente la partea corespondentă din osatura celei a doua grinzi, locomotiva (care produce greutatea sau presiunea maximă) va fi deja departe, ceea-ce lasă a fi învederat, că numai părțile desprse tren, de la grinzile cu două armaturi, adică

armaturile cele mai apropiate de tren, au a fi în definitiv, cari vor suporta d'ocamdată, aproape numai singure, toată opunerea indispensabilă; cu alte cuvinte, de la grinziile cu multe armături, părțile cele mai apropiate pot fi stricate și dislocate, înainte ca părțile cele mai depărtate să înceapă a lucra.

2) Încercările de adăogire sau micșorare a armaturilor, au condus la a se constata, că ori-care ar fi raportul ce s'ar da în greutate celor două armături (cloisons juxtaposées) ale unei grinzi armate dublu, va fi tot d'auna pentru armatura cea mai redusă un *minimum* de grosime indispensabil spre a putea rezista la flexiuni de detal și care pentru o secțiune sau înălțime dată, produce în cazul de două armături, repetate de constante, adică $F=(a+c)+(a+c)=2a+2c$; ceea ce n'are loc în cazul de o singură armatură, când $P=2a+c$, adică e chiar și mai economic sub ori-ce punct de vedere.

3) Este de asemenea știut că calculul exact al unui pod cu grinzi armate multipli și legături complicate, nu se poate face nici odată cu siguranță așa de mare, după cum aceasta se poate face când lucrarea este compusă de un număr mai mic de piese, cari sunt de calibrul mai mare, pentru că atunci se știe cel puțin ce se calculează și nu se mai dă loc la înșiră, empirism sau nedumerire asupra coeficienților de repartiție, ce trebuie să se admită pentru a ține compt de inegalitățile transmisiunilor.

Deci ca resumat și concludiune, avem: 4) Ori-ce pod din grinzi cu multe armături sau numai armate dublu, ca podul ce se face la Cernavoda, are tot d'auna lucrare neregulată și încă această neregularitate foarte dependentă de mersul în trecere a trenurilor.

Așa că, pentru trenuri cu trecere repede, podul primește o serie mare de lovituri violente și la interval mic, cari influențează cu mult mai energic asupra pieselor mai apropiate și direct atinse, de cât asupra pieselor cu legături pentru și prin transmisiune. În timp ce pentru trenuri cu trecere încetată, gradată, adică cu mișcare ca în mai multe minute să se treacă podul, atunci se produce un alt efect, pentru că se pun mai bine la lucru piesele podului, adică lucrează și piesele mai depărtate.

În ori-care caz însă, totuși unele piese lucrează mai mult, sau chiar prea mult, iar altele mai puțin sau nici de cum, ceea ce înseamnă că nici odată nu dispăre inconvenientul de neregularitate la lucrare, inconvenient care este bine de știut că se înrutățește și devine chiar periculos la trecerile de trenuri cu mare viteală (à grande vitesse) pe când din contra el devine mai puțin simțit la trecerile cât mai încete ale trenurilor.

Urmează dar, că la podul de la Cernavoda, prin însuși felul de construcțiune, va fi impus și necesar să se facă trecerea trenurilor tot d'auna numai cu mers încet, ceea ce se va reclama și de datele tipului de pod, care are părți cu joc liber, pe când este recunoscută trebuința de cât mai mare rigiditate, chiar în interesul conservării podului și a siguranței circulațiunii.

Spre a termina cu această expunere mai este bine de adăogat:

5) La podul peste Dunăre de la Cernavoda, prin construcțiune chiar se formează în tot lungul tălpilor niște cavități, dintre cari, în acelea de la părțile inferioare ale armaturilor, se va strînge apă din ploie, ninsoare și din condensarea evaporizării apei fluviului; ceea ce va constitui o cauză de distrugere prin efectul ruginirii; căci cu toate că se vor lăsa găuri de scurgere (neputându-se riveri) din distanță în distanță, totuși prin aderență și capitalitate mai rămânând apă, se va înlesni ruginirea, prin urmare distrugerea tălpilor inferioare.

6) La părțile de pod, grinzi, arcuri, presorii cu reazim, mai cu seamă n'ar fi fost de întrebuințat tot sistemul, grinzi armate dublu, pentru că uniformitatea în acest sens este sub toate privirile vătămătoare fondului, dacă nu va fi și o cauză de nenorocire.

Pentru distanța (travée) de 100 metri, s'ar fi putut face trecătoare (travée) în foarte bune condițiuni, prin grinzi armate simplu chiar și numai din fer, dar încă din oțel (acier fondu), fiind după datele vechi recunoscut, că pentru deschideri până la 100 de metri, nu se poate nici de cum justifica întrebuințarea de grinzi armate dublu, cari provoacă nu numai mărire de cheltueală, dar și primejdie pentru construcțiune însăși, prin neregularitate la lucrare, prin adăogire de material fără folos și prin nesiguranță în calcul.

La trebuință vom mai reveni.
Matei Braescu.
Inginer Hotarnic.

UITARE

*Te uita la stele și suspini,
De dor nu știi ce să mai faci;
Dar crezi tu dorul că-ți alini
Când plângi și tac?...*

*Copilo, el te-a părăsit
Și precum vezi nu-i pare rău;
Azi poate alta și-a găsit
În locul tău....*

*Mai bine uită-l; lumea nu-i
Cât se zărește prin ferestre,
Pecat să plângi pe urma lui
Și să-l jalești.*

*Uitarea vindecă curând
Ori-care rană de amor,
Alungă dar din al tău gând
Pe-un trădător....*

*Căci dacă el te-ar fi iubit,
Așa precum poate fi-a spus,
Amorul nu-ți ar fi zdrobit
Nici s'ar fi dus....*

*Tu plângi și densusul face haz
Că te lăsat în suferință,
Iubirea lui fu un grimaz, —
Vino-ți în minți!*

1893. — Aprilie, 1893.

Virgiliu N. Cișman.

Ultime Telegramme

LONDRA, 10 APRILIE. — Camera Comenzelor a adoptat în a doua citire bilul de Home rule cu 347 voturi contra 309.

PATRIE

Pentru cinci și șase Aprilie.

Patrie! cuvânt de jale pe a noastră buza rece
Pentru ce lași tu poporul, în genuche să-l aplece
Niste fiare fără nume, cu ochi lacomi și sinistri?
Pentru ce de-o lume n'treagă să își ridă opt
[ministri?]
Tu trimisu-ți ai aleși, a ta soartă să-ți îndrepte
Sore n'ceru-ți să aprindă cu legi nobile și drepte;
De nevoile multimei să n'grijiască cu iubire,
Transformându-le pe toate în suris de fericire,
Dar... amarnică n'selare! Ingriziiți serpi de tine,
Cu o limbă otrăvită sinu-ți cată să n'venine,
Din artere-ți stoarce viața să-și nutrească a lor
[vieață]
Groapa neagră deschizându-ți în a vieții dmință!
„Mulți chemați sunt, dar aleși sunt puțin în
[tot d'auna]”
De cât trupul ce o poartă e mai mică n'veci
[cununa]
Și puținii sunt și aleși-ți cari încă 'ți port credință.
Dar de glasul fără scrupul stins e cel cu con-
[știință].
Contra acestora cu număr, contra ta cu baionete,
Iși impun a lor voință: „doruri tainice de bugete”
Și-apoi vrând-nevrând tu trebui să pleci capul
[în tăcere].
Și storcând a tale vine să dai singele ce-ți cere.

Tu, dai filor tui arme să pândescă la hotare
Spre a nu lăsa dușmanul să-ți pătrundă în ogoare.
Le dai glonțe, puci și săbii, lănci lungi și virnute,
Și în sinu-ți le încercă spre-a vedea de s'ascuțite!
Ast-fel oare, naște dorul între țară și armă?
Făcând țara n'ostl să vadă o stafie blestemată,
Și ostășul să se ngâmfe că e totul într'un Stat;
E ușor triumful pușcii contra celui nearmat!
O! ce timpuri de urgie au căzut pe biata țară,
Când Românul fără armă, trebuie străpuns să
[piară]
De o lance Românească, de o mână inrudită
Lance care, cu sudoarea muncii sale l' faurită!
Și acestea toate, numai ca din pungile soioase
Inodații bani să treacă în vre-o pungă de mătase!
Părințele păcate de copii sunt ispășite!
Ați, tu, Patrie, pe suflet ai păcate fănuite?
Ați copii tui de astăzi sunt bastarzi, născuți
[prin crimă].
De sub pașii lor pe frunte-ți numai singele im-
[primă?]
Ce desgușt și desnădejde im! cuprinde n'treaga
[inunțe]
Când ved astă decădere pe când toți merg înainte;
Că's Român me simt ferice când aud despre
[Rovine]
Dar când ved aceste vremuri, că's Român im!
[e rușine!]

7 Aprilie 1893.

Apol.

Informațiuni

Liberarea D-lui Dioghenide
Tribunalul Iifov secția III-a, a înfirmat ieri mandatul de depunere a amicului nostru D. Ed. Dioghenide și a D-lui Dr. E. Kițu și a ordonat punerea lor în libertate.

El a ieșit ieri de la Văcărești.

Primul-procuror, sau mai bine prima lichea, C. Paraschivescu, a avut nerușinarea de a apăra mandatul judecătorului Sărățeanu și de a cere confirmarea lui.

Vom da mâine aminunte asupra arestării, instrucției și deținerii D-lui Ed. Dioghenide.

Aseară s'a ținut la societatea presei o întrunire de protestare a ziaristilor independenți în contra arestării ilegale și a brutalizării redactorului nostru, D. Ed. Dioghenide.

Deținuții de la 5 Aprilie

Iată numele cetățenilor cari mai sunt deținuți la Văcărești pentru evenimentele de la 5 Aprilie:

- Nae Constantinescu, preocupet.
- Petre Oprea, pescar din piața, Amzei.
- Ilie Petrescu, fâinar din piața Ghica.
- Gheorghe Dumitru, dulgher.
- Ion Dinu, căruțaș.
- Petre Nicolae, birjar.
- Bogaceanu Vasile, servitor la seminar (este minor).

Comercianții capitali sunt foarte scandalizați în contra deputatului Demetrescu Mirea, care a votat pentru legea maximumului.

Toptangiu Demetrescu Mirea, deși a luat angajamentul la Camera de comerț, față de toți comercianții fruntași, că va vota în contra legii maximumului, deși a făcut o declarație în acest sens la Camera, totuși a votat cu ostentațiune pentru legea maximumului.

Poftescă toptangiu deputat să se mai prezinte înaintea alegătorilor săi.

În ședința de azi a Camerei s'au votat recunoașterile D-lor G. Miteanu și N. Tunaru, precum și împămîntenirea D-lui Gh. Anagnostache.

Votul asupra indigenatului D-lui A. Konya, ungar din Tușnad, a rămas pentru a cincea oară nul.

La întrunirea ce se ține azi la Craiova, vor lua parte D-nii D. Sturdza, N. Fleva, deși încă slab, totuși n'a scăpat această ocazie spre a se prezenta înaintea cetățenilor Craioveni.

D-nii deputați V. Ștefănescu-Mehedinți, V. G. Morțun, Jean Leca, Gheorghiadu, G. Nicolaescu, Iorgulescu și Delimarcu, au depus pe biroul Camerei un supliment de taxe la legea maximumului, adică taxe pe decorații, pe moșteniri asupra străinilor și indigenilor și alte 50 obiecte de lux, precum obiecte de fantazie, tablouri, mătăsărie și în general pe obiecte de modă etc.

Așa că dacă majoritatea Camerei și guvernul vor voi să primească a adauga și aceste obiecte fără care lumea poate trăi, atunci de sigur, că s'ar putea reduce simțitor din taxele impuse într'un mod îngrozitor de scump, și mai cu seamă pe lucruri de consumație strict necesare populațiunii sărace, precum și diverse taxe pe muncitori.

FILE RUPTE

din albumul Conservatorilor

Liberalii nu respectă libertatea întrunirilor.

Lascar Catargiu (1887).

De acum înainte liberalii nu vor putea ține întruniri de cât înconjurați de poliție și de armată.

Lascar Catargiu (1893).

Un om inteligent nu poate și nu trebuie să stea într'un partid mai mult de un an.

Take Ionescu (1893).

Eu nu cunosc altă țară de cât țara legală. Pe stradă sunt oameni cari se plimbă, dar ei nu sunt țara.

P. P. Carp (1893).

Ultim cuvânt

În timpul teroarei din zilele trecute, un cetățean se apropie prea mult de primul procuror Paraschivescu.

Acesta îl înhață de piept și vrea să-l dea pe mâna poliției. Cetățeanul, care nu cunoștea pe primul procuror, protestează:

— Nu pune mâna pe mine, zbirule! — strigă cetățeanul.

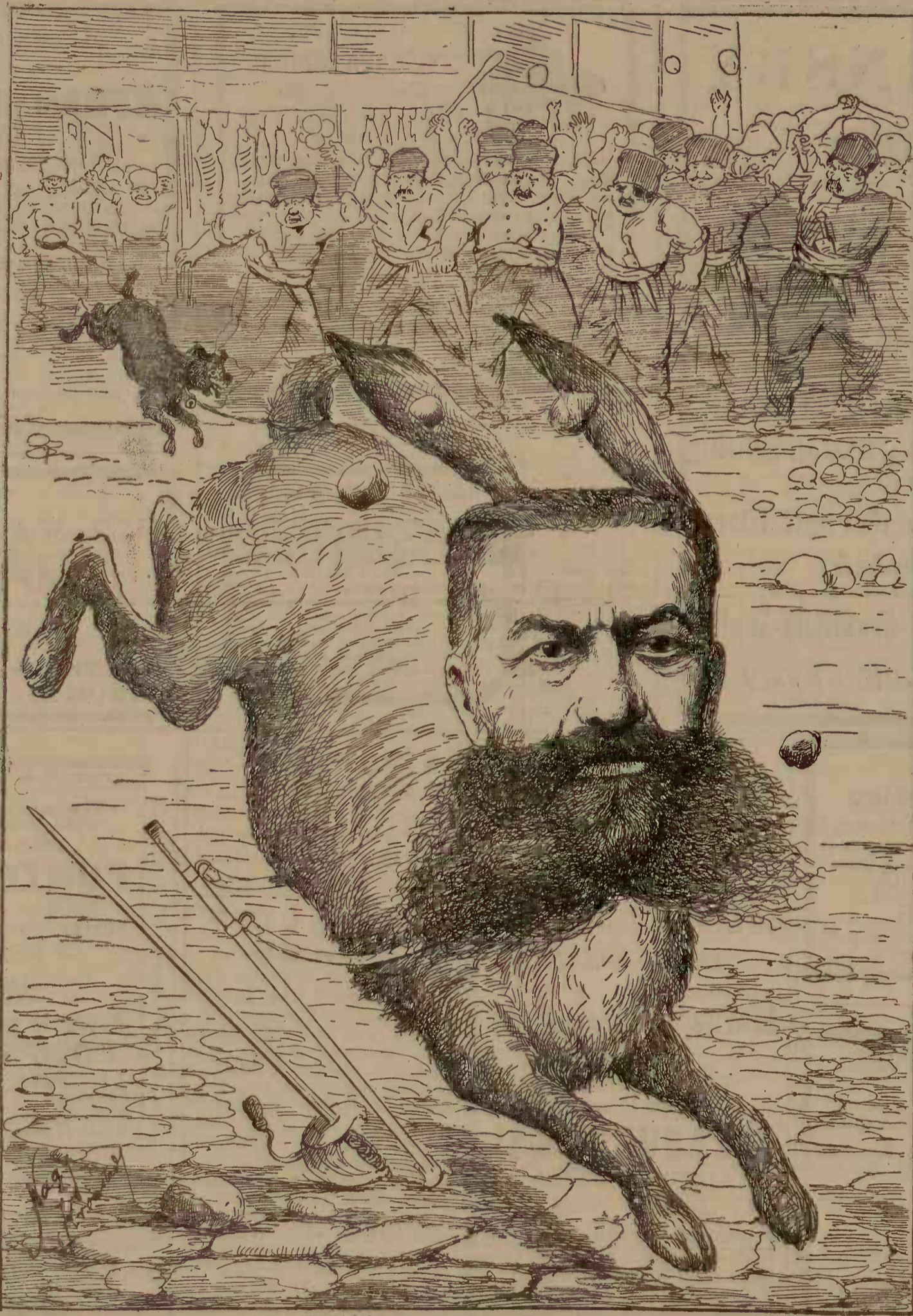
— Nu me-taxa de zbir, răspunde Paraschivescu — că te trimet la Văcărești! Absolut autentic.

POȘTA REDACTIEI

Socio-Culpa, Roman. — Nu se publică Motivele? E copilărească. Nu se cunoaște că aveți 17 ani; s'ar părea că aveți numai 7. Nu ne mai trimeteți. Pecat de muncă.

D-lui I. A. C., Roman. — D-v. scrieți-ne, noi vom vedea și vom alege.

MENAGERIA REGALA
COLONELUL M. de (?) RASTY

IEPURELE (prudență, frică, sprinteneală)

Iepurele are reputația celui mai fricos animal, reputație poate pe nedrept dobândită, dată fiind observația fabulistului că odată broaștele au sărit în apă de frica iepurelui care, desperat, se dușese să se înecă și că prin urmare broaștele sunt mai fricoase chiar de cât iepurele.

Dar dacă reputația aceasta de cel mai fricos animal e discutabilă, un lucru e de sigur mai presus de orice discuție și anume că și iepurile e unul din animalele cele mai adânc convinse de înțelepciunea vechiului proverb românesc: Fuga e rușinoasă, dar e sănătoasă.

O specie mai degenerată a iepurilor e iepurile de casă, numiți și iepure de mos. Această specie se înblânzește ușor, e animalul cel mai blând, mai bicisnic și mai lipsit de voință din toate animalele domestice.

M. S. Regele are în menajeria Sa un iepure corcic: jumătate iepure de câmp și jumătate iepure de casă. El se numește colonel de Rasty și... curios lucru!.. pe lângă că e colonel, mai e și prefect al poliției Capitalei.

Datorită împrejurării că iepurile în cestiune e corcic, el întrunește amândouă însușirile, atât ale iepurelui de casă, cât și ale iepurelui de câmp, în cel din urmă grad al desvoltării lor.

Foarte blând, supus și ascultător a casei, cu Stăpânul său; foarte fricos și pururea gata de fugă față cu lumea străină.

La 5 Aprilie lumea a putut vedea iepurile nostru alergând pe strade, înconjurate de o sumedenie de cățeluși și gonit cu pietre de cetățenii Capitalei.

Era o priveriste din cele mai frumoase! Să-l fi văzut! Sabia îi sbâmbia pe caldarimul stradelor, pe când el fugea de sbura, — sbura de mânca pământul.

Stăpînului chiar i-a venit greu să-l liniștească — mai ales că și el o puse de mămăligă, ca un Neamț curajos ce este.

O calitate proprie a iepurelui este aceea că se reproduce într'un chip uimitor, și că își ucide copilași, dacă iepuroaica nu prinde de veste și nu le vine în ajutor ascunzându-i și apărându-i.

Cauza acestei răsbinoace atitudini a iepurelui față cu propriii săi fi în perioada minorității lor, provine de acolo că el e foarte gelos și nu voește ca cucoana lui să prindă afecțiune nici chiar pentru copiii săi.

Singura afecțiune și deci singura gelozie a iepurelui nostru sunt decorațiile sa'e El are o listă întreagă de decorații — un fel de listă de bucate: Comandor al Coroanei române, comandor al crucei roșii, comandor al crucei albastre, comandor al crucei Elisabeth la Catholique, oficer al Stelei române, oficer al Sf. Ana, cavaler al Stelei române, crucea trecerei Dunărei, medalia comemorativă rnsă, medalia reșobului civil al Spaniei, etc etc.

Poate tocmai din această pricină despre iepurile din menajeria regală nu se poate zice că și ucide copiii. El nici nu face pu în menajeria Regelui, spre marea de solare a Stăpînului, care vede cu lacrimi specia asta degenerată stingându-se cu desevărire.

Un semn particular: Iepurile de Rasty, la acuzativ e un scandal. Într'un salon nu l'ai putea spune în acest caz! Kix

ROBERT SCHEFFER

MIZERIE REGALĂ

Partea a doua

I

Si D-na Raab, prietina mea, va fi și prietina D-tale și o prietină sigură. Cât despre Mesieni, mulțumește-te a-î vedea la mine; nu te încrede lor și, mai ales, nu le vorbi nici o dată de cele ce se petrec la palat. Regina tăcu și el se credea deja concediat, spunea câte-va cuvinte de mulțumire, o asigura că va ști să profite de saturile ei, când, de o dată, vorba se schimbă:
— Așa-i, zise Regina, că oăile D-tale ți s'au părut triste, goale? Eu am voit să-mi arunc o ochire asupra lor, dar nu mi s'a dat voie... (Adică Regele nu l'a dat voie). Da, ved că nu-ți place destul. Răbdare, vom ști să aranjăm totul. Cel puțin clavirul D-tale nu e prea rău? Era în odaia mea de copilă, la Waldstett, și voiți căuta să ți procur unul mai bun. Apoi, după o oare care tăcere, adăogă:
— Ești tare obosit? (Întreba asta cu îngrijire). Nu, adevărat? Tare ași dori să te ascult!..

O! cât de plină de emoțiuni fu această oră minunată, petrecută la pianul care ocupa mijlocul oădei!...
Susținut de sufletul pe care l simțea lângă densul, vibrând mai mult încă de cât al său și pasionat, cântase ca nealtă-dată, dând melodiile cele mai iubite, cele mai rare, cele mai feciorește frumoase pentru că nu erau încă atinse de admirația vulgară a altuia...
Și, pe când rostogolea în valuri mari acordurile unui preludiu sever, ciudat de sumbru și de o înțetineață tragică, cu o mișcare repede ea l opri, zicând:
— E sublim, e măreț! La ce gândeai când ai compus asta?
— E începutul unui oratorio visat, răspuse el, și pentru care poema fmi lipsește încă: *Saul*.
— Saul! Și ți lipsește poema? O! Lasă-mă să ți o scriu eu!
Și, roșind ca o copilă foarte tină, ea se scuză:
— Fiind-că cunosc foarte bine Biblia și apoi... apoi sunt nițel poetă, dar nimeni n'o știe...
Intors în odaia sa înaltă, nu i se mai părea nici tristă, nici goală: o umpleau deja niște amintiri, treceau deja prinț'nsa vedenii și pianul mic și bătrân în care dormeau mii de sunete, în umbra năvălitoare a serei, care se coborise pe pământ, zimbea tainic prin albeața clapelor sale, atinse odinioară de niște degete aeriene de muză și de Regină.
A doua zi, Regele îl chemă la densul Il primi cu un zîmbet cam batjocoritor; artiștii, mai ales muzicanții, îi păreau niște ființe destul de netrebnice, niște bolnavi, pe cari îi întreținea societatea cu cheltuieli mari spre marea ei pagubă; față cu pic-

torii, Regele so arăta mai indulgent; cel puțin a-cestia, cu tablourile lor ascund uniformitatea pereților și decorează în mod durabil interiorul caseilor.— „Sunt încântat de a vă vedea”, începu Regele și încântarea aceasta fu atât de puternică, în cât el tăcu multă vreme. Lavrik, încurcat, aștepta ca Suveranul să-și găsească șirul și, cum era 'nalt, îi părea rău că domină de așa sus pe maiestatea asta slăbănoagă. După câtă-va șfială, Regele îi puse câte-va întrebări banale, mirându-se mult la fie care dată de răspunsurile lui Lavrik chiar de cele mai simple, și, după două-zeci de minute punct, scoțându-și ceasornicul, îl congediă întinzându i un deget de la mână.
Lavrik fu desamăgit de înfățișarea acestui Rege, pe care îl zugrăviseră ca pe un om ce-ți impune frică și cu o pătrundere intelectuală extra-ordinară. Înfricoșat fusese, da, dar de stângăcia însă și a Regelui, de mobilitatea obositoare a ochiului său de un nehotărît, de nespusa expresie de viclenie răspândită pe toată fața Regelui și nici de cum de autoritatea persoanei sale de agerimea voinței M. Sale.
Și, pe când gândea la naturile așa de deosebite ale Regelui și Reginei, așa cum i se păruseră după cele dintâii clipe, împerechiate ca printr'o ironie a soartei, una șireată, bojăitoare, respingătoare, cea l-altă spontanee atrăgătoare și generoasă,— în timpul în care Lavrik făcea aceste reflecții, Regele George deschidea un registru mare—jurnalul său din anul 1888—și la litera L înscrisa următoarele:
2 Noemvre, 21 Octomvre. — Ivar Lavrik. Deși recomandat de soacră-mea, trebuie supravegheat. Veni din Rusia, de care mi a vorbit cu admirație. Primejdios. E Danez, prin urmare dușman Prusiei. Lara m'a pre-

venit ieri, că ar putea să fie un agent slav. Verelli să mē deslușească.
Intr'adevăr, cea d'antăii persoană care veni să vadă pe Ivar Lavrik, după ce-și sfârși el vizitele oficiale, fu generalul Verelli. Intrase la Ivar după dejun, cu aer prietenos, părintesc, de-loc erou, îi luase cu dragoste amîndouă mâinile și, într'o isbucnire de lirism, îi mărturisise tot interesul ce i inspira un om atât de tinăr, plăcut și admirabil înzestrat:
— Căci, Domnule Lavrik, compuneți lucruri ne mai pomenite, o știu, nevastă-mea mi a spus-o și am cunoscut ghiara leului în ceea ce ea mi-a cântat din compozițiile D-tale; femeea mea e foarte muzicantă.
Era încântat, Verelli, pe cîntea lui, de vînirea lui Ivar la Yasna, de stabilirea lui la curte.
Prețuia la tineri curajul acesta de a înfrunta țări streine, de a îmbrățișa cariere grele, în care succesul e problematic, cariere adesea puțin productive și semănate cu pericole.
Și l'întreba cu ochiu-i arzător, viclean și cu dragoste prefăcută:— Tinărul meu amic, scumpul meu amic, sunt cel d'intăii care am venit la D ta; să n'o uiți.
Va urma.

JAMES HORNSBY

LOCOMOBILE SI TREERATOARE

MAȘINE de OȚEL pentru SECERAT și LEGAT SNOPI
CU TAIȘUL LA DREAPTA

Secerătoare simple, Mașine de cosit Fîn
MOTORI cu Petroleu

Toate din Fabrica HORNSBY Grantham-Anglia

DEPOSIT.-21, Str. Doamneș.-BUCURESCI

MAGAZINUL CONSERVATORULUI

Musica si papetarie
București Calea Victoriei No. 72

Singurul magazin în toată țara, care vinde eftin: **Piane, Pianine** din cele mai renumite fabrici. Tot felul de Note și Instrumente muzicale. Muzici de masă, care cântă singure tot cu note schimbătoare. Aristoane, Phônize, Herophone, Intona, Ariosa, Victoria cu 24—48 și 74 tonuri, cal. I. perfecționate, etc., toate cu o colecțiune aleasă de note noui naționale și streine. Phisarmonice, Orgi, de diferite mărimi. Articole de artă și de fantazie pentru cadouri la ori-ce ocaziune.

Pianele se vind și în rate lunare.

INSTITUTUL MEDICAL

de **HYDRO și ELECTROTHERAPIE**

Al D-ului ERDREICH

SECȚIA MEDICALĂ

Pentru tratamentul boalelor de nervi, de stomac, reumatism și boalelor cronice la femei. Serviciu de masaj și de gimnastică medicală. Cabinet de electrisare. Secție separată pentru dame.

Consultațiunile medicale de la 8—10 dim. și de la 5—7 seara.

SECȚIA HIGIENICĂ

Băi de aburi și de aer cald, băi de puțină.

Un pedicur și friser stau la dispoziția onor. public.

Stabilimentul este deschis de la orele 7 dimineța până la orele 8 seara.

NB. Băile de aburi pentru dame Mercuri până la orele 1 d. a.

Se fac abonamente săptămânale și lunare.

BÓLELE STOMAHULUI

DIGESTIUNI GRELE

PRAFURI SI PASTILE PATERSON

cu Bismuth și Magnesia.

Acetste Praful și acetste Pastile anticăde și digestive vindece bólele stomahului, lipsa de apeti, digestiunile grele, acrimela, varsaturile, dări afara, cație; ale regularizăndă funcțiunea stomahului și a intestinelor.

Adh. DETHAN, farmacist, 23, Rue Baudin, PARIS și în pr. farmacii din Franța și străimătate.

A se cere per etichete semnătura J. FAXARD

Praful 3 și 5 fr.—Pastile 2 fr. 50 franco.

De arendat o farmacie în Iași de la Sf. Gheorghe a. c. Informațiuni la Drogueria Brus. București.

A SOSIT UN MARE TRANSPORT

DE **APE MINERALE**

TOATE SURSELE
DIN ANUL 1893

LA **DROGUERIA BRUSS**

STRADA NOUA No. 1, cu PREȚURI MODERATE

CEREȚI CAMELELE ȘI SIROPUL

D. H. Pietsch & Cie din Breslau

Remediul cel mai sigur contra tusei și a răgușelei nu poate fi altul de cît Caramela și Siropul preparat cu Extras de malț și miere de erburi în Laboratoriul de chimie al lui L. H. Pietsch & Cie Breslau

Prețul unui pachet mic cu caramela Lei 0,80

„ „ mare „ „ 1,20

„ „ flacon Sirop de malț „ „ 3,—

Depozitul general pentru România la Farmacia și Drogueria BRUS, București, str. Nouă No. 1—Și la toate farmaciile din țară.

AVIS CIRCULAR

Onorate Domn,

Incuragiați de concursul bine-voitor al Onor. Public, și susținuți de preferința grațioasă a distinselor și numeroasei noastre clientele, am reînnoit într'un mod splendid renumitul nostru

MAGASIN DE Haine confecționate PENTRU BARBATI

SUB FIEMA

La farmacia A. Schuster

Râmnicul Sărat este loc vacant pentru un licențiat în farmacie, româr sau naturalizat, cu salariu de lei 170 lunar plus casă și masă, a se adresa direct.

De arendat și de vânzare **chiar de acum**

O vilă situată la Popești, jum. oră de București, având (2) două perechi case, piniță, parc, 7 pogoane viță turcească, din care un pogon razachie, 5 pogoane luncă fâneață, 12 pogoane ioc arabil, 8 pogoane semănate cu grâu, 1 pogon trifoi, la 250 pomi roditori diferite speți de la levră, căpsun, coacăze, agrișe și alte fructe. Băi. duși reci, heleșteu cu pește pentru casă, o ghețăriă, grădină englezească, trandafir, braz, pomî de lusc, o pădurică de salcie care produce araci pentru vie, peste tot are o întindere de 25—30 pogoane și înprejmuită cu gard. Via e separat îngrădită, grăjduri de 25 vite, șoproane de 4 trăsuri. puț cu pompă, casă de servitori, de vizitiu separat, cotețe de păsări zidite și de porumbel sepa rate, are 4 antreuri, o magazia pe picioare de zid solidă noui, încă pătoare pentru 500—600 kilc, alături șoproan mare cât ține magazie.

Pe acest loc și ecaret se poate face ori-ce fabrică, poziția admirabilă, după a cărei înălțime se vede București, Cernica și Ottenița, 2 poști distanță. Dormitori se vor adresa la proprietar, piața Sf. Anton 76 strada Carol.

PREȚURI REDUSE

Carele de Transmisiiune prima calitate englezească

FURTUNI DE CAUCIUC

Rondele, Coarde și Table de cauciuc, Furtuni de cânepă, Asbest; manometri, Sticle de nivel, Bumbac pentru ters

MUȘAMALE

Robinete pentru apă—Ventile de aburi

POMPE pentru VIN și APA cu prețuri foarte reduse la depozitul fabricii

Otto Harnisch 41, Strada Academiei, 41, vis-à-vis de Minist. de Interne

PREȚURI REDUSE

LICEU ȘI ȘCOALA DE INDUSTRIE DIN WINTERTHUR (ELVEȚIA)

a) Liceu. 6 jum. cursuri anuale. Preparațiunea pentru stridiile de Universitate și Politehnică.

b) Școala de industrie. Secțiunea tehnică 3 jum. cursuri anuale. Continuarea de la clasa 3-a a gimnasiului din Zurich. Preparațiunea pentru studiile la Politehnică.

c) Școala industrială. Secțiunea comercială 1 curs anual. Continuarea de la clasa 3-a a gimnasiului din Zurich. Preparațiunea pentru studiul comercial.

Cererea de către școlari cari locuiesc în exterior se va face înscris la rectorat până la 20 Aprilie adăogând certificatul anual și acel de absolvire al școlii ce elevul a urmat.

Examenele de admisiune pentru elevii noui al tuturor claselor vor avea loc, Luni 24 Aprilie de la 8 ore a. m.

Inceperea cursurilor, Marți 25 Aprilie la

Dr. Robert Keller

BAZARUL REGAL

CASA DE INCREDERE

Un elegant asortiment de:

Pardesiuri de Cocimin, Seveot, etc.

Pardesiuri eroială la Derby

Makferland ultima modă

Costume Veston la 1 rind și 2 rind.

Redingote de Venetian Camgarn, Grain de Poudre

Jaquete de camgarn, Seveot Venetian, cu Gilete croite la 2 rinduri și cu transparent de mătase

Mare colecțiune de Pantaloni, desemnuri cele mai moderne

Gil te de fantazie ae mătase și Brosche Englezesc.

ATRAGEM

atențiunea onor. cititorii asupra colosalului nostru asortiment de stofe din cele mai marcante fabrici din Europa, din care se primește comande cu prețuri surprinzătoare de eftine.

Pentru a bine-merita concursul și preferința ce onor. noastre clientele ne-a acordat în timp de 3 ani de la fundarea acestui magazin, pentru care nu putem mulțumi în destul, vom usa și pe viitor de toate mijloacele avantajoase de care dispunem spre a vă satisface în cumpărătoarele care veți bine-voi a face atât întru ceea-ce privește calitatea mărfurilor cât și prețurile cele mai reduse posibil.

BAZARUL REGAL
CASA DE INCREDERE
In fața Prefecturii Poliției Capitalei

De limba franceză și engleză

Leccióni De limba franceză și engleză

A se adresa, strada Blănarî No. 2. la Panduru în curte.

Un asistent în franceză și engleză fără diplomă caută un post vacant. A se adresa A. G. str. Petru Aron No. 129, Roman.

FABRICA DE ȚESături METALICE

SCHETTINI & BIANCHI

București, Strada Doamnei 9, (Casa Appel)

Specialitate de GRATARE și CIURE pentru Alegerea pietrișului, nisipului etc.

SOMIERE ELASTICE pentru PATURI

Grilaje de rețea de sirmă pentru

închiderea parcurilor, grădinilor, coliviilor de pasări de curte, precum și pentru apărarea giaturilor de grindină. Pânze de sirmă de fer, oțel, alamă și fer țingat.

EFFECTUARE PROMPTA. PREȚURILE MODERATE

Saisonul DE VARA

A sosit deja un colosal transport de nou-veacute în Haine pentru Bărbați și Copii confecționate în Fabrica noastră din Viena, premiați cu distincțiune pentru eleganța și fineța mărfurilor.

BAZAR DE ROMANIA

In permanență un mare deposit de Stofe fine pentru comande electabile după nouile jurnale, Prețuri modeste, serviciu de încredere.

Str. Șelari 7

Sub hotel Fieschi

ANTIPIRYNA

EFERVESCENTĂ

LE PERDRIEL

înotriva DURERILOR, MIGRENELOR, BÓLEI DE MARE, etc.

Luată cu Acid Carbonic suprimă Cărcii și Greata produse prin întrebunțarea doctoriei

LE PERDRIEL & Cie, Paris